

فوائد و شرایط قرائت قرآن

در جلد دوم کتاب طریق النجات، مرحوم محمد کریم خان کرمانی اع در مورد فواید و شرایط قرائت قرآن اینگونه می فرمایند:

فواید قرات قرآن:

- 1- زبان نسبت به سایر اعضا برتری دارد که در اعضای دیگر بدن نیست، و آن تأثیری است که با کلام خود میتواند در قلب دیگران داشته باشد، حتی اگر آن کلام باطل و دروغ باشد. پس سزاوار است که زبان با قرائت قرآن به عبادت و کلامی الهی مشغول شود.
- 2- هر عملی که انجام میدهیم شبح هایی از آن ایجاد میشود و تأثیراتی بر اجسام اطراف خود میگذارد، هنگامی که به قرائت قرآن مشغول باشیم این اشباح و آن اجسام همه به دعا و استغفار برای انسان مشغول میشوند.
- 3- برای قرآن ملائکه ای موکل هستند که هنگامی که به قرائت آن مشغول باشیم، باعث فرح آنها شده و در روز قیامت به این قرائت شهادت خواهند داد.
- 4- ملائکه ای که کاتبان اعمال ما هستند صرفاً آنچه از انسان ظاهر میشود را مینویسند و به نفس انسان آگاه نیستند، لذا به قرائت است که آنها چیزی در نامه اعمال ما خواهند نوشت.
- 5- همانطور که در قبل گفته بودیم انسان از [مراتبی باطنی](#) و ظاهری خلقت شده (از عقل تا جسم) و تا

جسم عملی انجام ندهد مراتب باطنی چیزی نخواهند داشت و کامل نخواهند شد. چرا که عمل روح، روح عمل جسد است پس تا جسد ما عملی انجام ندهد نفس و مراتب بالاتر تأثیری نخواهند یافت.

6- قرائت قرآن، شیاطین را از شخص و محیط دفع و طرد میکند.

7- قرائت قرآن بر شنوندگان آن هم تأثیرات بسزایی داشته و اگر شخصی را متذکر کند، قرائت کننده در آن شریک خواهد بود.

اما قرائت قرآن شرایطی دارد:

1- لازم است قرائت قرآن به الله باشد، نه بخاطر منفعتی دیگر.

2- سزاوار است که وقت و مکانی را به قرائت قرآن اختصاص دهیم که در آن هر گونه مانعی که توجه را از خداوند برگرداند وجود نداشته باشد.

3- با توجه و تدبر به معانی قرآن آن را قرائت کنیم. و به آنچه امر و نهی میکند و به مثال ها و داستانها و حقایقی که برای عبرت و آگاهی ذکر شده توجه کنیم.

4- خداوند را مخاطب خودمان ببینیم و از زبان او بشنویم و از او و مکالمه با او رو بر نگردانیم و بی توجه نباشیم

5- نیت بر تسلیم و اطاعت از آنچه میخوانیم را داشته باشیم. در این باب پیامبر ص میفرماید :
نزل القرآن علي خمسة اوجه حلال و حرام و محکم و متشابه و امثال فاعملوا بالحلال و اجتنبوا الحرام و اتبعوا المحکم و آمنوا بالمتشابه و اعتبروا بالامثال و ما آمن بالقرآن من استحل محارمه.

6- هدف از قرائت تمام کردن یک سوره یا یک جزء نباشد. اگر مقدار کمی از قرآن را با توجه بخوانیم بهتر از قرائت زیاد آن بدون توجه است.

7- هر چه که ما را از توجه به معانی قرآن باز میدارد دوری کنیم. (مانند مسائل صوت و لحن) چرا که مقصود حرکت زبان نیست، بلکه معانی آن است.

اما مردم در قرائت قرآن بر سه دسته اند:

1- کسانی که صرفاً زبان را حرکت میدهند و تدبری در قرآن ندارند. اینها زیانکار بوده و مصداق آیه ام
علي قلوب اقفالها و دعا پیامبر ص هستند که فرمودند ويل لمن لاكها بين لحييه ثم لايتدبرها.

2- کسانی که زبان را حرکت میدهند اما قلبشان نیز تبعیت زبان را میکند و میشوند و میفهمند که این راه رستگاری و درجه اصحاب یمین است.

3- کسانی که قلبشان به معانی سبقت گرفته و سپس زبان را در اختیار قلب قرار میدهند که در واقع

آنچه میخوانند ترجمه ای از آن چه در دل دارند میباشد. و این درجه مقربین است
ان شاءالله که قرآن را در برنامه های خود داشته و به قرائت آن توفیق داشته باشیم.